

BAYAT

№ 62 (922)

Tarlan Əbilov

Xəritə

Üzü dərdin, qəmin xəritəsidir,
qırıqlar hərəsi iri bir ölkə.
Gəzirəm uzunun qırıqlarını,
deyirəm, gəzməyə dəyməz heç bəlkə?!

Gözləri adadı, yaşıl bir ada.
yaşılı qurudu, ağı tamam su.
Onun gözlərində yaşamaq mənə
indi bir əlçatmaz arzudu, arzu.

Dikilib sükutun gözləri yərə,
gəl indi onun da damarını tut.
Bəlkə mən bilmirdim, bu yer üzündə
insan şəklindəymiş ən böyük sükut?!

Onun gözlərində, onun üzündə
eh, neçə dənizin fırtınası var.
Onun ürayının səhədlərini
insan yox, tanısa, bir O tanıyar.

Gəzirəm, gəzirəm bu xəritəni,
barmağım ilə bil daşa toxunur,
Bilmirəm nə günah sahibiyəm ki,
əlim daşdan axan yaşa toxunur.

Ya bu xəritədi daşlaşan mənşiz,
ya mən daşlaşmışam, daşa dönmüşəm.
Ya da ələ bir vaxt ata dediyim
o daşın gözündə yaşa dönmüşəm?!

Asmışam gözümündən bu xəritəni,
bəlkə bir qırıq mənə də öyə.
Başıma dəyər yox, bu şairliyi,
düşməyəcəkdimsə bu xəritəyə!..

Keçdi

Keçmədim səndən, könlümdən
nə keçdisə yalnız keçdi.
Dolu gəlmədin ömrümə,
sən də bu ömrü boş keçdin.

Düşdü sevgin iş qapımda,
Dedim göydən düş qapımda.
Duan keçməmiş qapımdan,
canımdan yüz qarğış keçdi.

Hürdü, adamlar hürüşdü,
Baxtın ayağı sürüşdü.
Ovcumda quraqlıq düşdü,
gözlərimdən yağış keçdi.

Qırıldım, səni qırmadım,
Bir addım geri durmadım.
Məni özgülər vurmadı,
üstümdən dost-tanış keçdi.

Bəsdə nəfəsimi kəsdin bu qədar,
imkan yarat, hava udum azacıq.
Mənə bir kərə də etimad göstər,
bəlkə günahımı yudum azacıq.

Yandır məni, yansın çırağım bir az,
Özüme yetişsin soracağım bir az...
Hərdən öz yaxamı buraxım bir az,
hərdən əllərini tutum azacıq.

Döyünsün ürayın qölbimə sarı,
Mən səndən yarıyım, sən məndən yarı.

Hərənin bir sevməyi var

Mən də bir nəfəri eşidim bar',
mən də bir laylaya yatım azacıq.

Yeridir

Külək tutub yaxamdan bərk,
saçlarımda qar yeridir...
Dən düşmüş saçlarım məndə
külək tutan qar yeridir...

Yığılıb qarı simində...
Yığış gəl, qarı simində...
Qəlbimin sarı simində
barmaqlarım tar yeridir...

Tökülmüşəm yarpaq-yarpaq...
Göyün altında yer çıpaq...
Ayağı sürüşkən torpaq
yaxasında bar yeridir...

Yox ürayı yanan adam,
Öz evində donan adam,
Sənəsi dağılanan adam
dünyanın ucqar yeridir...

Sənə nə var, səni qıran olmayıb,
sən bilmirsən ürək qırmaq necədi.
Çox çətinli çıxıb getmək birindən,
mən bilirəm başa vurmaq necədi.

Biləndə ki, özün boyda bir sirsən.
Ağrı artır, artır acın, gülmürsən.
Sən bilmirsən, sən bilmirsən, bilmirsən,
sevə-sevə uzaq durmaq necədi.

Yaşayırısan belə, yanib tökülüb,
Gözlərinlə uzaqlara dikilib.
Sən bilmirsən adamlardan çəkilib,
özünə cəhənnəm qurmaq necədi...

Sənə aid olmaq bir başqa həzzdir

Sənə aid olmaq bir başqa aləm,
Sənə aid olmaq bir ayrı həzzdir.
Sən Allah yandırtı uzağa qoyma,
Hərdən əllərini yaxanda gəzdir.

Dər məni nəfəstək, çək öz içinə.
Adım dodağında yer saxlamasın...
Saçların sinəmdə zəmiyə dönsün,
Qollarım özünü qucaqlamasın.

Köklərim əlinə, ayağına, qoy
Yerini bir kimsə soraylamasın.
Səni məndən başqa bilən olmasın,
Məni də özgeşi varaylamasın.

... Ötüb neçə əsr, neçə yüz il
Hələ də getməyib dadın ağzımdan.
Yüz yerdə qanıma qəltan ediblər,
Bir dəfə çıxmayıb adın ağzımdan.

Hələ də sirdi, sirr, o mənzil, o ev,
Dünya yaranandan ora gəlirəm.
Sənə aid olmaq bir başqa həzzdir,
Gör bir səndən ötrü hara gəlirəm!..

Haçandı bir ürək qalamaq üçün
Gözümün odunu almısan mənim...
Məni bir kiltək tutmuşan uca,
Məni öz yadına salmışan mənim.

Heç qarğış adamı bu sayaq tutmaz,
Gör səni nə yaman tutubdu gözüm.

Bir mömin savaba tuş gəlməz belə,
Nə gözəl günahə batıbdı gözüm.

Başma düşmüşən köhnədəkitək,
Açıq qoy qapını, gəlib sevinim.
Öpüm dönə-dönə əl-ayağıntək
Yenə kəndarını min il evinim.

Tək mənim pirim ol, ocağın olum,
Sındır, kəs hər yerdən ayaqlarımı.
İçim ovcundakı sudan bir qurtum,
Sənə nəzir qoyum dodaqlarımı.

Çevir istədiyin tərəfə məni,
Ha yana çevrilsəm, o yanımda sən ol.
Sənə aid olmaq bir başqa həzzdir,
Sənə aid olum, qıyanım sən ol.

Sevdim

Mən səni ölməməyimçün
çalışdığım qədər sevdim.
Tez-tez öz-özümə küsüb,
barışdığım qədər sevdim.

Sevdim səni kölgəm kimi,
Sevdim səni ölkəm kimi,
Öz haqqımda özge kimi
danışdığım qədər sevdim...

Ancaq səni, səni bir tək
Bu günümü, keçmişim, təki
Tanrı işinə işimək
qarışdığım qədər sevdim...

Salam deyərək soluma,
Salam deyərək sağıma,
Səni öz tənhalığıma
alıdığım qədər sevdim...

Salavat çəkməyə üz yoxdu, neydim,
əlimin içini qaşa tuturam...
Səni ağlamaqçün, yanaqlarımı
gözümün altında yaşa tuturam...

Heyf, mən də bu cür haray-həşirəm,
Ayrılıq səmtinə kəsə düşürəm...
Çox çəkmir, ağlayıb sakitləşirəm,
ovcumu, özümü daşa tuturam...

Sanma, sanma mən bir düyünə ucam...
Qollarım qalxmayır şəklini qucam...
Tək başım dıkdı, hər şeydən puçam,
birtəhr qəddimi başa tuturam...

Gəlirəm

Ta saçına yağın qaram,
bax, ömrümə qış gəlirəm.
Bu yandan dolu düşürəm,
o yandan yağış gəlirəm.

Tutubdu səmə qolumu,
Buludlar kəsib yolumu,
Özüm kimi bir zalımın
sevgisinə tuş gəlirəm.

Donub kipiklərimdə qəm,
Donub kipiklərimdə nəm,
Sinəmdə düyün düşmüşəm,
ovcumda naxış gəlirəm.

Boşluqla dolan ömrümə,
Çöküb, uçulan ömrümə,
Xarabə qalan ömrümə
çiyimə bayquş gəlirəm...

Soruşan yox, nə var, nə yox?
ölməyə kimin nəyi var?...
Bu dünyada hər bir kəsin
dünya boyda göynəyi var,
kəfəndən ağ köynəyi var...

Həmi eyni yolda çasır,
eyni səmtə gedir həmi...
Həmi özünə yubanır,
öz səbrini ötür həmi,
həminin vallah köynəyə
öz-özünü öyməyi var...

Sevgidən kəsilen adam,
nə bilsin ayrılıq nədi?...
Nə bilsin tabin təzədi,
nə bilsin yaran köhnədi?...
hərənin bir sevməyi var...

Əvəlin nə olur, olsun,
sonun daşa qısılmaqdi.
Ələl qapını döyəndə,
son nəfəsi qıc olmaqdi...
İstəyirsən soruş, ya heç
soruşma, bu gedən kimdi?
Onsuz da, onsuz da ələ
olanın dalınca baxıb
həminin göz döyməyi var...

Daha bu sevgidən heç nə umma, get,
keçib bir ovuc göz yaş üstündən.
Təzədən beləyə düşməmək üçün,
baxışlarımı çirp, qaşı üstündən.

Get, daha lüzum yox heç sarılmağa,
Gücüm yetdi təkəbə sadıq qalmağa.
Dəyməz kiminləsə düşmənlə olmağa,
sevgidə mənimlək naşı üstündə.

Neylədim, bir yola gəlmədin bir yol,
Olana, keçəni silmədin bir yol.
Quş da heç vaxt uça bilmədi bir yol
səni hissələrimlə başı üstündən...

Ürayım

Çox dedim ki, ürəksizəm,
guya ki, daşdı ürayım.
Sənə qanımda çox qaynadı,
aridi, daşdı ürayım.

Özüme yuva qursam da...
Sənəcan yüzün qırsam da
Sən getdin, özüm dursam da,
ardınca qaçdı ürayım.

Yolunu yora bilmədim,
Yıldırım, dura bilmədim...
Bir kimsə qıra bilmədi, -
bir sənə daşdı ürayım...

Bitdi

Payız saçlarından əlimi çəkdim,
Sənə bir əl kimi uzanmaq bitdi.
Daha səndən ötrü alışmaq yoxdu,
Daha səndən ötrü bu yannaq bitdi.

Yaman ağırlıdı hissələrlə solmaq,
Hissələrin içində boşluqla dolmaq.
Bizdə alınmadı bir yerdə olmaq,
Şükür, bu yorulmaq, usanmaq bitdi.

Daha bu yaşanan gün deyil, köçdü,
İndən belə neyləsən puçdu, heçdi.
Sevgidə nəyisə itirmək keçdi,
Sevgidə nəyisə qazanmaq bitdi...

ƏDALƏT •

14 noyabr 2025-ci il